

hvad der foreligger, gør Indtryk af at være sund, saaledes at der kan være rimelig Grund til at antage, at Skyldneren, efter nu at have faaet sine Forpligtelser nedbragte, vil være i Stand til at arbejde videre og ved egen Hjælp kunne tilsvare, hvad han ved Akkorden er gaaet ind paa. Den egentlige Garanti for, at Akkorden kan antages at være betryggende, maa formentlig ligge i, at en Majoritet af Fordringshaverne efter Undersøgelse af Skyldnerens Forhold har fundet det stemmende med deres Interesse at vedtage den, og der er ikke tvingende Grund til i denne Lov at opstille mere detaljerede Fordringer paa dette Punkt end dem, den norske Lov indeholder, eftersom det jo efter Udkastet lige indtil Akkordens Vedtagelse staar enhver Fordringshaver frit for at forlange Skyldneren erklæret fallit. Naar ingen har fremsat saadant Forlangende, ligger deri, at selv de Fordringshavere, der nu ere blevne overstemte, dog hellere have villet modtage Akkorden end lade det komme til Fallit.

ad § 26.

Denne Paragraf bestemmer ligesom den norske Lovs § 24 Nr. 2, at Skifteretten efter Paastand skal nægte at stadfæste Akkorden, naar det paavises, at Akkorden ikke stemmer med Fordringshavernes fælles Interesse. Men det ene af de Eksempler, som den norske Lov nævner, er, som tidligere nævnt, henført til Udkastets § 25, og Udkastet har desuden udeladt et af de i den norske Lov nævnte Eksempler: at Skyldnerens Midler væsentlig ere formindskede ved Forføjninger eller Retsstiftelser, der i Tilfælde af Konkurs vilde kunne omstødes. Dersom det i det givne Tilfælde maa erkendes, at Akkorden af denne Grund ikke stemmer med Fordringshavernes fælles Interesse, kan Akkordens Stadfæstelse naturligvis paastaas nægtet i Henhold til Hovedreglen, uagtet Eksemplet ikke er nævnt; og dersom den afkræftelige Retshandel eller Retsstiftelse er bleven fordulgt, vil der formentlig i § 25 Nr. 2 være Hjemmel for Skifteretten til ex officio at nægte Stadfæstelse. Hvis den afkræftelige Retshandel eller Retsstiftelse kommer til Kreditorernes Kundskab forud for Akkordens Vedtagelse, har jo i øvrigt efter Udkastet, i Modsætning til den norske Lov, enhver Kreditor Adgang til at begære Konkurs, for at Boet kan søge Retshandelen eller Retsstiftelsen afkræftet under Konkursen.

ad § 27.

Medens Konkurslovens § 144 bestemmer, at Fallentens Arvinger kunne i hans Sted tilbyde og indgaa Akkord med samme Retsvirkning, som om den var indgaaet af Skyldneren selv, fremgaar det af nærværende Paragraf, at Akkordforhandling ifølge dette Lovudkast bortfalder paa Grund af Skyldnerens Død, naar denne indtræffer, inden der foreligger af Skifteretten stadfæstet Akkord. Denne Bestemmelse svarer til, hvad der er bestemt i den norske Lovs § 13 og stemmer formentlig bedst med den retlige Situation, som indtræder, naar Skyldneren dør, førend han har faaet Akkorden i Orden. Hvis Gæld ikke vedgaas i hans Dødsbo, vil Skifteretten behandle Boet til Kreditorernes Fyldestgørelse.¹ Vedgaas Arv og Gæld, og den i uskiftet Bo hensiddende Enke eller Arvingerne ønske at forhandle om Akkord, bliver dette en Overenskomst mellem andre Personer end forhen, og Kreditorerne bør, da Sagen ikke var tilendebragt, før Skyldneren døde, ikke være bundne ved deres tidligere Afstemning.

§ 28

er overensstemmende med Konkurslovens § 119.

ad § 29.

I denne Paragraf (hvormed kan sammenlignes Konkurslovens § 120) er bestemt, at Akkorden befrier Skyldneren for den Del af enhver før Akkordforhandlingens Begyndelse stiftet Gæld, som ikke ved Akkorden er overtagen; men herfra undtages dog Gældsforpligtelser, som Skyldneren til sin Forretnings Fortsættelse med de i Anledning af Akkordopgørelsen tilkaldte Tilidsmænds Samtykke har paadraget sig før Akkordforhandlingens Begyndelse.

Det er jo Meningen, at Skyldneren skulde være i Stand til om muligt at holde sin Forretning gaaende, uanset at han søger Akkord, og det kan da være nødvendigt, at han til sin Forretnings Fortsættelse indkøber Varer. Til saadanne Anskaffelser maa han kunne bruge de Kontanter, som han ved sin Forretnings Drift eller i øvrigt faar i Hænde, ligesom han heller ikke er retlig inkompetent til, dersom han behøver kontante Forstærkninger, at pantsætte sine Ejendele; men han kan jo ogsaa ville søge at opnaa Kredit f. Eks. med Kaution af Venner eller Personer, der i øvrigt interessere sig for at holde ham oven Vandet.

Hvis imidlertid Udkastet lod al Gæld, som Skyldneren har stiftet, førend han